

Jatweeschu Alwischu Stahstu nodala.

№ 97.

Sestdeen, 4. dezembri.

1904.

Slimibas deenās.

Tit noguris un wahrgs un flims

Es sehdu tumščā istabina.

Waj zauri ledus puķem grims

Wehl kahdreis faules stari winā?

Sen seedu deenas, seedu gais

Tit šapau murgōs firbi lihgsmo,

Un laimes mirklis suduščais

Tab atkal bahlos waigus twihksmo.

Wehl weenreis gribetos man eet

Uš winām klusām laimes deenām — —

Wehl reis, pirms mana šaule reet,

Prom, prom no peekwehpučšām seenām.

Bet spēhla naw — es wahrgs un flims

Rā ehna sehdu istabina —

Drihs karstā firbs man puksiet rims,

Un dšifis wišs, kas plauzis winā.

J. Kleinbergis.

Seewa tā gribeja.

Anglu rakstneeka Toma Gardija nowele.

Laiwiski tulkojis Seedaitis.

(Beigas.)

Un drihs meen wina to peerahdija ar darbeem. Rudenis gahja uš beigām un diw mastu fugim buhtu waja dšejis pahrbraukt; bet neweens pats fugis, kas lihdsimatos „Schenijai“, nerahdijas sehllu kanalā. Nu teescham bij laiks, fahkt behdatees. Schenija Scholif sehdeja uguns preekščā un katrs wehja gruhdeens tai isdšina zaur fauleem aukstus drebulus. Zuhru wina arween bij eenihdufi un no tās baidijusees; preekšč winas ta bij muhščam nemeerigs, nekāunigs, neustizigs plehšigs swehrs, kuram bij preekš par seeweeschu behdām. „Bet tomehr,“ wina pee sewis fajija, „wineem waja pahrbraukt!“

Wina atzerejās, ka Šhodračs bij fajizis, ka, ja winašch wefels un tā turigs wihrs pahrbrauffshot dšintenē, winašch, tapat tā toreis pehz pahrzeestām breefmām uš juhras, eefshot basnizā, metiſchotees ar ſaweem dehleem zelōs un pateiſſchotees Deewam par to, ka tas winau ſweiku un wefelu pahrwedis mahjās. Katru ſwehtdeen preeſſch- un pehzpuſdeenā wina gahja basnizā, apſehdās paſchā preeſſchejā rindā, itin turu pee kanzeles patahpem. Winas ſkateens wiswairs kawejas pee tās patahpes, kur Šhodračs toreis, ſawas jaunibas ſeedu laifā bij ſtahwejis zelōs; wina itin labi paſina to weetu, kur winašch preeſſch dimdefmit gadeem bij bijis zelōs nometees; wina wehl ſawa gara azu preeſſchā redſeja wina notehlu, redſeja wehl zepuri, kuru winašch bij nolizis ſew lihdsās ſemē. Deews jau bij tik labs. Droſchi ween winas wihrs turpmaſ tur nometiſees zelōs, abi dehli buhs winam katrā puſē: Juris winam pee labās roſas, Dſhems — pee kreifās. Igi un ſtihwi uš ſcho weetu no-raugotees, winai iſſilās, itin tā kad ta pateeſcham redſetu ſchos trihs pahrbraufſchos mihtos zilwekus tur nometuſchos uš zekeem: abu jauneku ſlaikos ſtahwus, plezigo tehwa ſtahwu winau widū, tā luhgſchana un pateizibā ſaliktās roſas un deewbijigi noleektās galwas. Šchi eedomiba gandrihs pahrgahja haluzinazijās jeb prahta maldinajumōs, wina newareja ſawus degoſchos ſkateenus pawehrſt uš kanzeles patahpi, minus tur neredſejuſi.

Bet wehl arween wini nepahrradās. Deews bij ſchehlfirdigs, tatschu winašch wehl nebij nolehmis, winas apgruhtinato dwehſeli atweeglinat. Tas bij gandarijums par winas grehku, ka ta bij winus padarijuſi par ſawas godſahribas wehrgeem. Bet drihs ween tas kluwa par wairaf ko, nekā gandarijums un winai ſahka uſmahktees iſſamiſiba. Jau kopſch mehneſcheem bij notezejis terminſch, kur wajadſeja par kugi no jauna ſamatſat, bet wehl arween tas nebij pahrbrauzis.

Šhenija arween redſeja un dſirdeja ta pahrbraufſchanas ſihmes. Uš pakalna aiſ oſtas ſtahwedama, no kureenes wareja wakejo kanalu redſet, wina bij pahrlēezinajuſees, ka maſais melnums pee apwahrſchna eſot „Šhenijas“ garafā maſta gals. Jeb kad ta, mahjās ſehſhot, dſirdeja kahdas ſkalakas zilweku balſis uš eelas ſtuhra, kur galwenā eela weđa uš liju, wina uſſchahwās kahjās, eefaufdamās: „Dee wini ir!“

Bet tee wini nebij. Murgu tehli katru ſwehtdeen ſtahweja nometuſchees zelōs pee kanzeles trepem, bet ne iſhtu wihrēeſchu ſtahwi. Winas bode pa tam bij, tā fajit, iſehſta tuſſſcha. Sawā weenaldbibā, kura zehlās no weentulibas un behdām, wina nebij nefa gahdajuſi uš preeſſchdeenām, ſawu pretſchu krahjumu atjaunodama, un tā tad ari tur neweens pirzejs wairs nenahja.

Šhajās nebaltajas deenās Emilija Deſter luhtoja wiſadi iſpalihdſet nelaimigajai ſeewai. Tatschu winas iſpalihdſiba tika allaſch atraidita.

„Es negribu tewis! Es neſpehju pazeest, temi redſet!“ Šhenija kehza aiſſmatuſchā balſi, kad Emilija pee winas eenahja un tai peeſolijās iſpalihdſet.

„Bet es gribu tew ispalihdset un tewi apmeerinat, Schenija!“ Emilija fazija.

„Tu efi bagata seewa, kuzai ir wihrs un skaisi behli. Kas tew dakas gar tahdu atstahtu ubadfi, kahda es esmu!“

„Klaufees, Schenija, kahda daka man gar tewi un fo es no tewis gribu. Es gribu, lai tu nahz dsihwot manâ namâ un lai tu wairs ilgaf nepaleez schaf behdigajâ weetâ weena pate.“

„Bet ja nu wini pahrbrauz un manis neatrod? Tu gribi mani no manejeem schkirt! Nè, nè, es palikschu tepat. Es tewis negribu un newaru tew buht pateiziga, kahdu labumu tu man ari nedaritu!“

Bet ar laiku Schenija wairs nespehja par hodi un dsihwofli samakfat ihri. Winai teiza, ka wifas zeribas us Schodrachâ un to behlu pahrbraufschana esot weltigas, un tâ wina pehdigi ne ar labu prahtu bij ar meeru, Emilijas Lester peedahwato patwerfmi peenemt. Winai tifa eerahdita paschai fawa istaba otrâ nama stuhri, un wina nahza un gahja, kad ween tai patika, bes ka ta buhtu ar Lestera dsintu fatifusees. Winas mati tapa peleki un tad firmi, dsikas grumbas eeradas winas peerê, winas augums noleeseja un falihfa, bet wehl arween wina gaidija sawu juduscho wihru un behlus pahrbrauzam, un tad wina Emilija us trepèm fastapa, tad wina us to ihdsigi fazija:

„Es finu, kadehl tu mani sche atwedi. Wini pahrbraufs un manis neatrads mahjâs, un sawâs zeribâs wihluschees, tee atkal a:braufs. Tad tu buhfi man atdarijufi par to, ka es tew toreif atehmu Schodrachu!“

Emilija Lester bes pretrunas pazeeta schâs nelaimigâs seewas pahrmetusus. Wina bij pahrleezinajusees, — wisi Hamenpolas eedsihwotaji bij pahrleezina:ju:chees, — ka Schodrachs un ta behli nefad wairs nepahrbraufschot. Kopsch gadeem jau fugi usstatija par nosuduschu. Tomehr, kad Schenija pa nakti isdsirbda kahdu trofni, ta peezehlâs un raubshjâs ahra us wehjluktura uguns wahji apgaismoto eelu un hodi otrpus eelas, lai redsetu, waj tee nebuhtu wini.

Bij tumfcha, flapja dezembra naktis, feschgi gadi pehz fuga „Schenijas“ aishraufschanas. Wehisch puhta no juhtras pufes, atnesdams few lihds drehgnu miglu, kas peeklahwâs pee sejas tâ flapja weegla wilnaina drahna. Schenija bij par saweem mihlaseem wihreescheem tahlumâ ar leelatu firfnibu un palahwibu luhguji Deemu, nekâ kopsch mehnescheem, un bij ap pullsten ween:padfmitteem aismigusees. Wareja buht no pullsten weena lihds diweem, kad wina peepefchi ustruhkâs no meega. Wina bes schaubischandâs bij dsirdeju:fi us eelas fokus un Schodrachâ un sawu behlu balfis, kuri peeclauweja pee bodes winpus eelas. Wina islehza no gultas, un gandrihs nemas neapfinotees, kahdas drehbes ta steigchus usrahwa mugurâ, wina likâs pa platajam, ar tepiki aplahtajâm trepèm lejup, nolika sawu swezi preekschnamâ us galda, atrahwa walâ namdurwju aishchaujamo un isgahja us eelas. Migla, nahldama no tijas pufes pa eelu, saweja wina, faredset hodi, lai gan ta bij

tif tumu; tatschu weenâ paschâ mirkli wina jau atradâs pahri eelai. Kas tad tas bij? Neweens nebij eeraugams. Nabaga seewa basâm sahjâm isskraisbijâs pa eelu schurp un turp — wijs bij klusi, kâ ismiris. Wina atnahza atpafal un stipri peeklaweja pee durwin, kuras reis peederejuschas winai: wina jau wareja buht tē meklejuschi lihds rihdam pajumtu, lai to naktis widdā netrauzetu. Pagahja daschas minutes, lihds jaunais wihreetis, kuras bode tagad peedereja, augschâ pawehra logu un redseja spozigo, tikai pa dafai apgehribuschos seemu us eelas stahwam.

„Waj kahds ir atnahzis?“ seeweete waizaja.

„Ah, Scholisa kundse, waj juhs ta esat?“ jaunais wihreetis laipnâ balsi fazija, jo wiasch sinaja, zil loti ta bij pademusees sawam beszeribas gaidam. „Nē, neweens naw atnahzis.“

Bee nahwes esera.

Klaras Diebig. S. T.

I.

Augtu kalnōs guf esers, tumšs, dšilšch, apasch, baišigs, kâ uguns wehmeja kalna rihle.

Kaut kad senlaikōs tur plošjâs apaschsemes spēhls, uguns un lahwas masas schahmâs us augschu. Tagad lihdsens uhdena lihmenis pilda eeleju, kâ asaras trautu. Bet uhdena dšitumam naw dibena.

Neweena kozina, neweenas puks. Railas wulkaniskas klintis, kâ milšigi kurnja rakumi kopjâs rinkī, kâ wainagi. Schis apgabals noder tikai par truhzigu ganibu. Deefas kahpu sahles un dšeltenas smilgas lokâs kaulenu krumu starpâ. Te nedseeb neweens putnišch, nelido neweens taurišch. Weentuligs, nejauks tufschums.

Tas ir nahwes esers, kâ kaudis wiau fauz. Neweens strautišch neeetel winâ, neweena upite no wina neistel. Tikai debesis raud winâ sawas asaras. Esers guf un sawno un ir tikpat druhms un behdigs, kâ wisa wina apfahrne.

Kad rudena mehji aurē gar kalneem un eelejas pildâs ar dšestreem mahkoneem, augschâ ir loti aufsts. Hu, kâ tas swelp! Meschonigais mehj', newaidi tif skani! Neplehs pehdejâs bruhnâs lapas no ehrišchšainojeem sareem, negahš ašpumušchos kofa krustus, kuri stahw ap druhmo basnizinu esera mald. Wina ir weenigais zilweta roku darbs te augschâ un stahw jau wairaf gadu fimtenus, ne skaisa, ne nejauta un tomehr druhmas poesijas pilna.

Agraf te bij Weinseldes kahdscha, kuras mahjeles kopjâs ap basnizinu, kâ zahlēni sem sawas mahtes spahrneem. Tas bij sen un kahdscha jau ir nosudufe. Waj ta noplehsta? Waj nogrimufe? — To neweens nesin. Wisdrihsaf jabomâ, ka ta badâ ismirufe. Tikai basnizina ir palitufe un steepj sawu tumšcho torni pret debesim. Deewalpošchana te top reti notureta. Dšihwee nahf schurp tikai tad, kad teem kahds mirons japaglabâ.

Uf ſchauras plaminas gar apdrupufcho muhri kruftis ſpeeschâs pee krufta; weenâ weetâ karajâs kreku wirkne, zitur nobalofufe lente. Wehſch winas purina; leetus nobalina krahfâs — ta ir Schalkenmehras kapehta. Zelfch uf ſchejeeni ir neehrts. Naw ſaprotams, kadeht ſahdſchas eedſihwotaji neglabâ ſawus mironus apalkſhâ! Weetas preekſch tam jau wineem ari tur netruhttu. Waj tad dſihwajeem nu wajag wiſu apgabalu ap ſmuidro, jautro eſeru pee ſahdſchas, eelejâ, kur apfahrt aug augtu fokî un eekſhâ peld ſiwis? Bet ko tur! Tai mironi eet pee mironneem; mar jau aifbraukt ari pa ſtahwo kalna zelinu. Wehrſchi waj ſirgeki well ratus, kurdâs grihlojâs ſalmôs eeliktâis ſahrts. Mahzutajs ſahpi elsdams tam patat un ziti behreneeki tam lihds. Dee ſkaita luhgſchânas, raud, elſâ, un pehz neilga laizina wiſi atfal dodâs ſemê. Afaras ir noſchuwufſchas, behreneeki ſkani plahpâ ſawâ ſtarpâ un jautri dodâs uf teatra mahju, kur tos ſagaida behru meelaſts. —

Tas bij nowembra ſahkumâ. Schalkenmehras gans, Stefens Kohlhafs, ſtahweja kalnajâ un luhfojas pâr Nahwes eſeru. Suns guleja winam meerigi pee ſahjâm. Winam lifâs, ka winſch ir pehdejo reiſ ſawas aitas ſchurp atdſinis. Wehl winas ſchur un tur atrada ſahdu ſmildſiru, kuru tât mudigi noplehſch — bet dauds jau wairs te nebij ko ehſt — rudens.

Afa wehja ſtrahwa norahwa wiſram zepuri no galwas un firmee mati nofahras zeetajâ, bruhnajâ ſejâ. Winſch ſawilla ſawu audetla Kueli zeetati, nomurminaja: „Buhs ſneegs!“ un pazehla roku pâr azim. Winſch ſkaijâs tahlumâ — wiſs peleks, debelis iſſkatâs kâ maifs un no apfahртеjâm kalnu wirſotnem nefas naw redſams.

„Geſchu uf mahjâm, ſchodeen te nefas wairs naw darams,“ winſch teiza un uſwilpa ſunim. Pehdejais, ſkani cereedamees, uſlehza ſahjâs, dewâs aitu barâ un ſadſina winas kopâ. Gans ſtahweja, abas ro'as ſaligis uf gara ſpeeka gala un atſpeesdams uf wina ſawu aſo, kâ no fokî iſgreesto ſmakru.

„Hallo! tas tur nahſ?!“ Wezis ſawilla azu plaſtinus un mehrigi ſkaijâs uf weentuko gahjeju, kuſch no tahluma tumojâs. Winſch ſaredſeja wehja rauſtitos ſwahrtus, bet drihſ tam ſahka azis ſchilbet. „Seeweete? Ko tai te wajag? — Jeſus Marija! Ta jau ir muhſu Annarija“. Wezis gahja daſchus ſokus nahzejai preim; ſuns dewâs kâ weefulis winam pa preekſchu, preezigi reedams tas peeglaudâs ſeeweetei un peezehlees laiſija winas noleekto ſeju.

„Stip! — eſi meerâ! Stip!“ — gandrihſ behrnichſtigi ſkaneja balſs, kura teiza ſchos wahrduſ. Zagad meitene noleezâs un eebahſa galwu ſunâ rupjajâ ſprogainajâ willâ, „Wezo Stip! Wezo Stip! Waj tu paſiſtii Annariju?“ Preeka pilna ſmilſteschana bij par atbildi.

Weitene atfal ſaſlehjâs ſtahwu, ſatahrtaja ſajuluſchâs drehbes un pazehla ſainiti, kuſch bij noſtritis ſemê. Wina bij peetwiſtufe, waj nu no loziſchânds, waj aukſtâ wehja. Winai bij gruhii elpot; azis ta nolaida uf ſemi. Ne maſakâ preeka neparahdijâs winas ſejâ, kad beidsot peenahja pee winas gans un ar zeetu ſpeedeenu fratija winas roku.

„Laddeen, Annarij!“

„Laddeen, teht!“

Kolhafs pašmaidija un pahrloida lepnu ūkateenu pār ūawu ūaiko, ūaisto meitu. Teesĥam, ūaists ūukis! Wehl darbs un truhkums nebij aišbsinušĥi jaunibas daikumū, bruhnee waigi bij wehl apaki, sem lafatina ūpihdeja balta g luda peere.

„Nu, meit, ko tu nahzi ūĥurp? Waj Matefs tew atwehleja nahkt pee wetūĥeem zeemā? Tas ir labi — mah'e nu til buhs preeziga!“

Wezis uūlika winai rofu uū pleza, tā ūa winai gandrihū zeki eeleezās, tad tas ūmaididams berseja rofas. Rā ūĥallenmehreesĥi ūatifees, kad winūĥ kopā ar meitu nonahūs ūahdsĥā. Ja, Stefens Kolhafs bij uū ūawu Annariju lepns! Wina bij jaunatā meita, tītai ūeūĥpadsmit gadus weza un jau bij nolihgufe par ūalponi Paūta weefnizā, Daunā. Weefnizas ūaimneeks Matefs wiau ūaweja. Kad tehws atnahza uū tirgu pilūhtinā un apmekleja ūawu meitu, wiau eeweda lungu istabā atpuhūtees. Bagatais weefnizas ūaimneeks pats winam eelehja ūĥnapišun ūaimneezē aiūsteidsās pehž ūafijas un ūuhlām. Annariju gan winūĥ daudū neredseja, jo tai bij daudū darba. Promejot wina tam pee durwim pašpeeda rofu: „Ardeewu, teht, ūweizineet mahti un wiūus zitus!“ Bet ar to jau ari bij deesgan — gods, gods, tas bij galwenais! Kad ūahds eepraūijās Stefanam Kolhafim pehž wina behrneem — to winam bij besmit, dewini ūehni un jaunatā meitene — winūĥ mehdsā teitt: „Paldees, paldees! Lihds ūĥim jau wehl wiūeem eet itin labi, bet muhū Annarija ūalpo Daunā, weefnizā — ja, ja!“

Tagad Annarija bij atnahūse zeemā. Bet wiūai preeziga wina nebij. Ar ūawas rupjās ūurpes pirkūtu galu wina pašahwigi dauūija pret semi un iūwairijās no tehwa ūateena. ūahrtums bij nosudis winas ūeja, wina iūlikās glušĥi bahla. Tītai kad wezis jautaja: „Un zif ilgi tu te wari palikt?“ winas ūeju pahrūahja tumūĥs ūahrtums, lihds pat gaiūĥi dūeltenajeem mateem.

„Es — es —“ wina ūosijās, „es wairs neefmu pee Matefa, es tagad paliktū mahjās.“

„Ko —? Ko —? Tu wairs neefi pee Matefa?“ Zimisums pahrnehma ganu, winam bij gruhti runat. — „Ko tu eūi nodarijuūe? — ūati!“

„Ak teht!“ Wairaf wina newareja parunat! wina aiūsedūa ūeju ar rofām un raudaja til ūarūti, ūa aūaras ūpeedās zaur bruhno pirkūtu ūtarpām.

Wezis ūagrahba winas plezu un purinaja to. „Ko tu eūi nodarijuūe, tu negode, tu,“ — wina waibūti ūarahwās — tur zihnijās duūmas un ruhpes. Tad wina ūeja ūuwa laipnaka Winūĥ lehni paūratija galwu un teiza: „Ne-pinkūĥi, Annarij, til ūauni jau nebuhs. Ak, tee ūeeweeshi! Jezus! Jezus!“ Pehž brihūĥa tas peemetinaja: „Kad tas tā ir, lai winūĥ tewi prez, nebehda-jees jau tamdehl til loti. Jau daudū ūuūeem tā ir gahjis. Tad tās eet uū pilūhtu par emmām, nopelna labu naubianu un mahjā pahrnahūūĥas apprecās. Tu jau neefi pirtmā!“

Winūĥ aikal uūlika raudošĥai ūuūei rofu uū pleza, bet tā to nogruhdā

noft. „Tas naw tà, teht, tas naw tà!“ Skoni raudot, wina nolaidàs uf semi, apfampa funi ap fallu un eefpeeda famu flapjo feju wina fprogàs.

„Es, es—fa—fagu!“

„Sagi?!“

Klufums eestahjàs pehz fchi iffauzeena. Meitene drebedama fehdeja uf semes. Wezis stahweja, fà fiteena trahpits; fpeekis winam bij iskritis no rokàm, atraididams tas ifteepa abas rokas pret meitu. Suns ufbudinats luhfojàs gan uf weenu, gan uf otu.

„Sagi!“ — lehni, drahmi, gandrihs fthukftofchi wezis atfahrtoja fcho breefmigo wahrdu; wehifch fakampa fcho wahrdu no wetfcha luhpàm un ijnefa to plafchajà pafaulè.

Meita waimanaja: „Es to nedariju preefch femis, teht, ne preefch femis! — Anfim nebij naudas, ne grafchal Un winfch man teiza, fa winfch mani nemedifchot dejot, fad es winam newarot dot weenu dahlderì. Al teht, Juhs efeit wezs, juhs nefimeet to — Anfis, Anfis! zil winfch ir labs — un musifa — wifü nakti man ta fkanefa aufis —!“ Wina ftrauji elfaja un pate trihzeja, fà drudfcha mozita, fobi klabeja weeni pret otreem. „Es newareju zitadi — galwa man klüwa glufchi fmaga — otu rihtu kundfe nolifa fehkt uf galda dahlderì — musifa man fkanefa aufis — es panehmu dahlderì, atdewu Anfim un wakarà mehš abi dejojàm. Teht, teht, zil tas bij jauti!“

Saines ftari pahrlaidàs pàr winas behrnifchfigo feju, wina uflehza kahjàs un tureja abas rokas pee peetwihkufchajeem waigeem!; winas luhpas atwehràs, itkà wina gribetu trallinat musifas meldiju.

Wezis neteiza ne wahrda. Winfch ftatijàs wifü laitu ftिंगri uf meiteni, tad fakampa winas roku un atgruhda winu no femis projam. „Nu, Matefs, fo tas teiza?“ winfch jautaja.

Wina bailigi paffatijàs no fahneem uf tehwu un nomurminaja: „Winfch man jautaja, waj es efof dahlderì nofagufe? Es no fahkuma gribetu teikt, fa ne, bet tad es domaju pee muhfu Kunga Jefus un teizu: Es dahlderì panehmu. Es winu loti luhdsu, bet winfch man parahdija durwis, — teht, teht, nefiteet mani, laideet, laideet!“ Wina kleebsa un mehginaja ar rokàm aiffargatees.

Kollhafs winu fakampa ar ftipru roku un ar otu duhri fita winai fejà, pa kreift, pa labi, ne-eewehrodams, fur fiteeni kriht! „Tu nefreetnele! Tu fagle! Tu —“

„Tehws — tehws!“

Bet fiteeni nahza arween beefchal un beefchal. Suns nurdedams plehfa famam lungam aif biffàm, bet rupjs gruhdeens to atmata fahaus.

„Tu — tu — ej, fur tu grihi un ne-eedrofchinees nahkt atpakal! — Noft!“ Wehkreif duhre fmagi nokrita uf meitas plezu. Tad wezis ahtri apgreesàs, pazehla fpeeki un leekeem energifseem fokeem gahja pa pafalnu femè, famu funi fwilpdams.

Stips nefinaja, fo darit; winfch pagreefa galwu gan uf labo, gan kreifo

puši un tad peespeedās smilksiedams pee meitenes kājām. Atskaneja nitns ļauzeens: „Stip, vaj tu nakti?” un stāstī smilpeens; šuns ar nolaištu asti lehni tezeja šamam fungam pakaļ.

Drihs ween wini wiši nosuda, gans, šuns un aitas. Annarija palita meena. Behja wilnis norahwa winai lafatu no galwas un eefweeda wairafas matu zirtas feja. Wina notrihzejās. Apfahrt wišs kails, debesis pelefas ar tumscheem mahkuteem, esers druhms. Baišigi klusu tas guleja šamā eedobumā. Ari basnizina islikās pelefa, peleti apfahrtējee frusti. Preefš debesim it kā aišlahts peleks preefškars un pelekais aufsti mitrais gais šmagi nospeeda kruhtis.

Meitene no jauna eelfajās un šanehma rofas. Wina gribeja Deemu ļuigt: „Marija, tu Deemahte, tu šwehtitā starp šewam” — bet winai speedās atminā musitas melbija. At Deems! Ansis, Ansis! Ko wišu zilweks newar isdarit, kad wišš lihš nahwei mihl?!

(Turpmat beigās.)

Grahmatu un laikrakstu apraksts.

Bahrenis. Statu luga divōs zehleenōs preefš behrnu wakareem no Zahna Strautina. Jelgawā, L. Reimana isdemumā, 1904. Matkā 10 lap.

Mafais Peters dšihwo kā bahrenis Krauklōs. Tur winam neeet weegli. Par to, ka wišš nepeedalās pee nedarbeem un ahbolu sagšchanas, winu apšuhš kalpu šewas dehlens Jurta, un Peters dabu labu grandeenu no šaimneezes. Ari no šaimneeku puikas Roberta Peterim peenahās zeešt pahrestibas Weenigā, kas aiššahw nabaga bahreni, ir atraitne Trihne. Bet šaimneeki to padšen. (I. 3.). Nu Pehters paleef glušchi weens. Wakas brihdi tas aiseet pee šowr tehwa un mahtes kapa kapehtā, kur fastop Trihni. Šajuhšmibā un šehrās tee nodšeed „Mafišš biju neredšēju”, kur teem dšeedot peenahš šaimneeks un šaimneeze. Pee kapa Peters iššuhš, ka wišš nepateesi teef waijats un špihšfinats, šaimneeki to dšird, teem pamostās širdsapiņa, atšihš, ka tee puikam darijušchi pahrestibu, apnemās labotees, un lai wišu par labu greestu, nem atraitni atpakat un nosolās pee kapa labotees, šwinigi nodšeedot „To mihleštibas špehku šweizu”. Pehdigi parahdās engelis un išteepj pār grupu šwehtidams rofas (II. 3.).

Tahš ir šchi behrnu wakareem nodomatā gabala šaturš. — Autors pehž eefšehjas zentees tajā eetwert deesgan daudš darbības un peemehrigu situaziju. Es domaju, ka daudšiem školotajeem un audšinatajeem grahmatina buhs loti noderiga, šarihšojot behrnu wakarūs. Lai pamehgina! Gabalu šchahbeem noluhškeem mums wehl loti maf.

Išdewešs un redaktors: Dr. A. Bielenštejn. Redaktors: J. Weissmanis.

Довзволено цензурою. Рига, 29-го ноября 1904. г.

Друкатс pee J. J. Steffenhagena un dehla Jelgawā.